अपि तु सर्व्वएव समोगमृच्छेति मं अविवक्षितकर्म्मत्वात् मान्तो रमिति रम् अतएवाहं प्रीतः सन् यत्नादुपाक्रये त्वामाक्रयामि त्वमपि विवक्षितं वक्तुमिष्टं संक्रय संकथय इति जगादाद्रिरिति सम्बन्धः निसंव्युपक्रइति मं॥ १७॥

द्यामिवाक्रयमानन्तमवोचद्भूधरं कपिः। उपकुर्व्वन्तमत्यर्थं प्रकुर्व्वाणोऽनुजीविवत्॥ १८॥

द्यामित्यादि। द्यामिवाकाशमिवाक्रयमानं महत्तया स्पर्द्धमानं स्पर्द्धायामाङ्इत्यात्मनेपदं अत्यर्थमुपकुर्व्वन्तं आतिथ्येन तमीदृशं भूधरमवोचत् कपिः प्रकुर्व्वाणः सेवमानोऽनुजीविवत् भृत्यवत् गन्धनेत्यादिना सेवने तङ्॥ १८॥ ज॰म॰

द्यामित्यादि। कपिर्हनूमान् तं भूधरं मैनाकं पर्व्वतं अवोचत् उक्तवान् कीदृशं द्यामाकाशमाक्रयमानमिव महत्त्वेन स्पर्द्धमानमिव स्पर्द्धायामाङ्इति मं अत्यर्थमुपकुर्व्वाणमुपकारोद्यतं कीदृशः कपिः अनुजीविवत् भृत्यवत् प्रकुर्व्वाणः सेवमानः सूचनावक्षेपणेत्यादिना सेवायां मं॥ १८॥

कुलभार्य्यां प्रकुर्व्वाणमहं द्रष्टुं दशाननं। यामि त्वरावान् शैलेन्द्र मा कस्यचिदुपस्कृथाः॥ १९॥

कुलेत्यादि। अहं दशाननं द्रष्टुं यामि कुलभार्य्यां प्रकुर्व्वाणं कुलनारीमभिगच्छन्तं तस्यां सहसा प्रवर्त्तमानमित्यर्थः साह ज॰म॰